

Κηδείες αγνοουμένων

Επιμέλεια: Ανθής Πέτσα - Σαββίδου

Τον πολυαγαπημένο μας σύζυγο, πατέρα και παππού



ΜΙΧΑΗΛ (ΜΙΣΙΕΛΛΗ) ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

(από τη Χαρδακιώτισσα Κυθρέας, 50 ετών)

ο οποίος συνελήφθη από τους Τούρκους εισβολείς στο χωριό Άσσια τον Αύγουστο του 1974 και εκτελέστηκε, οστά του οποίου ανευρέθησαν σε ομαδικό τάφο στο Ορνίδι και ταυτοποιήθηκαν με τη μέθοδο του DNA, κηδεύουμε αύριο Σάββατο 28 Μαρτίου 2015, στις 3:00 μ.μ., από τον ιερό ναό Παναγίας Ευαγγελίστριας στην Παλουριώτισσα και καλούμε όσους τιμούν τη μνήμη του να παραστούν.

Η οικογένεια θα δεχθεί συλλυπητήρια στην εκκλησία από τις 2:30 μ.μ. Η ταφή θα γίνει στο Παλαιό Κοιμητήριο Παλουριώτισσας.

Οι τεθλιμμένοι:

Σύζυγος: Αργυρή Χαραλάμπος

Τέκνα: Φώτης - Βάνια Χαραλάμπος

Χαράλαμπος - Λίλλη Χαραλάμπος

Εγγόνια και λοιποί συγγενείς

Αντί στεφάνων, παρακαλούμε όπως γίνονται εισφορές στο Ταμείο Ευημερίας Κυθρεωτών.

Επικήδειος Λόγος του Δημάρχου Κυθρέας, δρος Πέτρου Μ. Καρεκλά, στην κηδεία του μέχρι πρόσφατα Αγνοούμενου Μιχαήλ Χαραλάμπος

Αποχαιρετούμε σήμερα σ' αυτό τον ιερό χώρο του ναού της Παναγίας Παλουριωτίσσης ένα ακόμα ηρωϊκό τέκνο της Κύπρου, ένα ηρωϊκό τέκνο της Κυθρέας, με τις τιμές που δικαιωματικά του αξίζουν, μετά από 41 χρόνια καρτερικής αναμονής, κυρίως από την οικογένειά του.

Για τέσσερις και πλέον δεκαετίες αγνοούσαμε τί απέγινε ο Μιχαήλ Χαραλάμπος (ο γνωστός μας Μισιέλλης του Χάμπου) μετά τον Αύγουστο του 1974, όταν η Κύπρος δέχθηκε τα κτυπήματα της προδοσίας και της βαρβαρότητας, μέχρι που τα οστά του βρέθηκαν το 2009 σε ομαδικό τάφο στην τοποθεσία Ορνίδι κοντά στην Αφάνεια. Είχε τελικά εκτελεστεί εν ψυχρώ μαζί με πολλούς άλλους συμπατριώτες μας. Η ταυτοποίηση των οστών του με ενέργειες της Δ.Ε.Α.,

με τη μέθοδο DNA, δέτει ένα τέρμα στη σκληρή δοκιμασία της οικογένειάς του και ιδιαίτερα των δύο γιων του που έζησαν από την αρχή από κοντά αυτό το δράμα.

Ο Μισιέλλης γεννήθηκε στις 25.7.1924 στην πανέμορφη τότε κωμόπολή μας, την Κυθρέα, που τη δρόσιζε ο ζωοδότης Κεφαλόβρυσος και ασκούσε αρχικά το επάγγελμα του κτηνοτρόφου, βοηθώντας τον πατέρα του, Χαράλαμπο Κουννή. Μητέρα του ήταν η Μαρία. Αργότερα δραστηριοποιήθηκε ως οδηγός μεταφοράς υλικών στους αλευρόμυλους Χρησιτίδη και μετά έκανε δική του δουλειά, μεταφέροντας ασβέστη και άλλα οικοδομικά υλικά με ιδιόκτητο φορτηγό. Ήταν γενικά αγαπητός στους Κυθρεώτες για τον ήρεμό του χαρακτήρα, την εργατικότητα και την καλωσύνη του. Ήταν ένας φιλήσυχος οικογενειάρχης.

Αργότερα ο Μισιέλλης παντρεύτηκε με την Αργυρούλα από την Κυθρέα και απέκτησαν δύο γιους: τον Φώτη και τον Πάμπο. Είχε μια ευτυχισμένη οικογενειακή ζωή με τη σύζυγό του και τα δύο παιδιά τους. Με τη σκληρή δουλειά του φρόντιζε ώστε να μην λείπει τίποτε από την οικογένειά του.

Στις 14 Αυγούστου 1974, όπως έπραξαν και πολλοί άλλοι Κυθρεώτες, έτρεξαν κι αυτοί να σωθούν λόγω της προέλασης των Τούρκων εισβολέων μετά τη διάσπαση της αμυντικής γραμμής στην περιοχή Μιας Μηλιάς, και πήγαν προς ασφαλέστερες, όπως πίστευαν, περιοχές. Όλη η οικογένεια συνελήφθη τελικά στην Άσσια στις 15 Αυγούστου.

Μια ομάδα πάνοπλων Τούρκων στρατιωτών, οι οποίοι συνοδεύονταν και από Τουρκοκύπριους εξτρεμιστές, έφθασαν στην οικία που βρισκόταν ο Μισιέλλης με την οικογένειά του και συνέλαβαν όλους τους παρευρισκόμενους. Στη συνέχεια επιβίβασαν όλους τους συλληφθέντες σε φορτηγό όχημα και αφού έκαμαν ένα γύρο του χωριού, τα μεν γυναικόπαιδα τα άφησαν ελεύθερα και επέστρεψαν στις οικίες τους, τους δε άνδρες τους μετέφεραν σε εργοστάσιο έξω από το χωριό και τους άφησαν υπό περιορισμό.

Στις 18.8.74 ο Μισιέλλης αφέθηκε ελεύθερος και επέστρεψε στο σπίτι όπου βρισκόταν η οικογένεια του και ανέφερε στη σύζυγό του ότι εκρατείτο σε ένα εργοστάσιο έξω από το χωριό μαζί με αρκετούς άλλους κατοίκους Άσσιας και των γύρων χωριών. Στις 21 Αυγούστου 1974, πάνοπλοι Τούρκοι στρατιώτες, οι οποίοι συνοδεύονταν και από Τουρκοκύπριους, ήλθαν στο σπίτι και συνέλαβαν εκ νέου τον Μισιέλλη μαζί με την οικογένεια του και τους μετέφεραν στην πλατεία της πάνω ενορίας του χωριού. Στην ίδια πλατεία οι Τούρκοι συγκέντρωσαν όλους τους εγκλωβισθέντες εντός της Άσσιας. Εκεί οι Τούρκοι έδεσαν τα χέρια όλων των ανδρών και τους επιβίβασαν σε φορτηγά οχήματα, ενώ τα γυναικόπαιδα τα οδήγησαν στην κάτω ενορία του χωριού.

Όλοι οι συλληφθέντες άνδρες, οδηγήθηκαν με τα φορτηγά στο τουρκοκυπριακό χωριό Αγυιά όπου και τους ανάγκασαν, όπως ήταν με δεμένα τα χέρια, να καθίσουν στο έδαφος μέσα στους αγρούς. Το απόγευμα της ίδιας μέρας, περίπου η ώρα 4μμ, όλοι οι συλληφθέντες διατάχτηκαν και ανέβηκαν και πάλιν στα φορτηγά, τα οποία ξεκίνησαν προς τη Λευκωσία με τη συνοδεία ένοπλων

Τούρκων στρατιωτών και αξιωματικών τους. Τελικά τα φορτηγά έφθασαν στο γκαράζ Παυλίδη στη Λευκωσία, όπου τους ανέμεναν Τ/Κ λεγόμενοι αστυνομικοί με επικεφαλής έναν αστυνόμο. Αυτός ανέβηκε στα φορτηγά και διέταξε 37 κρατούμενους οι οποίοι είχαν ηλικία κάτω των 50 χρόνων, να κατεβούν από τα φορτηγά και να εισέλθουν μέσα στο γκαράζ. Τους υπόλοιπους 70 περίπου άνδρες, μεταξύ των οποίων και ο Μισιέλλης και οι οποίοι είχαν ηλικία άνω των 50 χρόνων, τους οδήγησαν με τα φορτηγά προς άγνωστο μέρος και έκτοτε κανένας απ' αυτούς δεν έδωσε σημεία ζωής. Συμπεριλήφθηκαν τελικά στον κατάλογο των πολλών Αγνοουμένων της Κυπριακής τραγωδίας!

Μας πνίγει όλους το πικρό παράπονο γιατί δεν μπορούμε σήμερα να κηδέψουμε τον ηρωικό Μισιέλλη στην Κυθρέα, να τον θάψουμε εκεί που βρίσκονται τα οστά των γονιών και των προγόνων του. Όμως δεν απελπιζόμαστε, συνεχίζουμε τον αγώνα για απελευθέρωση, δικαίωση και επιστροφή στην πατρογονική γη. Επιζητούμε μια λύση συμβατή με το διεθνές αλλά και προπάντων με το ευρωπαϊκό δίκαιο, όπως αρμόζει σε μια χώρα-μέλος της Ε.Ε. Η λύση για να είναι από μας αποδεκτή πρέπει να έχει τα εκέγγυα μιας μακροπρόθεσμα βιώσιμης διευθέτησης και όλοι οι νόμιμοι κάτοικοι της, Ε/Κ, Τ/Κ και άλλοι, να μπορούν ελεύθερα να απολαμβάνουν τα ίδια ανδρώπινα δικαιώματα και ελευθερίες όπως και οι άλλοι Ευρωπαίοι πολίτες. Μόνον έτσι θα διασφαλιστεί η μόνιμη ειρήνη και η δημοκρατική συνύπαρξη με το σύνολο το στοιχείο, χωρίς ξένους στρατούς και κουβαλητούς εποίκους. Μόνον έτσι θα αναπαυτούν οριστικά οι ψυχές όλων των αδικοχαμένων συμπατριωτών μας, όπως του ηρωικού τέκνου της Κυθρέας που κηδεύουμε σήμερα με την προβλεπόμενη τάξη της Εκκλησίας μας.

Ως Δήμος Κυθρέας, ένας ιστορικός Δήμος που φέτος γιορτάζει στην προσφυγιά τα 100χρονά του και που πρωτοστατεί στους αγώνες της Ευρύτερης Περιοχής Κυθρέας και γενικά όλων των προσφύγων για δικαίωση και επιστροφή στη γενέθλια γή, αποτίουμε φόρο τιμής στο άξιο τέκνο της Κωμόπολής μας, τον Μιχαήλ Χαραλάμπους, συμμεριζόμαστε τον πόνο όλης της οικογένειάς του και ευχόμαστε ο Πανάγαδος Θεός ν' αναπαύσει την ψυχή του. Τώρα η οικογένεια θα ξέρει επιτέλους πού θα εναποθέτει λίγα λουλούδια και δ' ανάβει ένα καντήλι!

Αιώνια ας είναι η μνήμη σου, αδικοχαμένη Μισιέλλη του Χάμπου, κι ελαφρύ το κόμα της προσφυγιάς που σε λίγο θα σε σκεπάσει. Ας είναι οδοδείκτης η δυσία σου για τη σύντομη απελευθέρωση και την πραγματική δικαίωση αυτού του πολύπαδου τόπου!

Το παρόν τεύχος έχει επιχορηγηθεί από τις Πολιτιστικές Υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού.

Η επιχορήγηση δεν σημαίνει την αποδοχή του περιεχομένου ή των απόψεων που εκφράζονται από την συντακτική επιτροπή από πλευράς του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού.